

Prima instanță - (Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău) I. Bulhac

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Simciuc, I. Țurcan, V. Mihaila

## ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,  
judecători

Ala Cobăneanu

Tamara Chișca-Doneva, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tamara Staruș,  
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Fiodor Trișin  
împotriva Tamarei Staruș cu privire la înlăturarea impedimentelor în exercitarea  
dreptului de proprietate asupra bunului imobil, evacuarea forțată din bunul imobil fără  
acordarea altui spațiu locativ și radierea vizei de domiciliu,  
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017,

### c o n s t a ț ă:

La 19 septembrie 2016 Trișin Fiodor prin intermediul reprezentantului –  
avocatul Pleșca Corneliu, în baza mandatului seria MA nr. 10134412 din 20 august  
2016, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Tamarei Staruș, prin care a  
solicitat:

- apărarea dreptului său de proprietate asupra apartamentului nr. 72 din mun.  
Chișinău, str. M. Sadoveanu, 28.

- radierea Tamarei Staruș și a persoanelor terțe, dacă eventual acestea există, de  
la evidență, cu radierea vizei de domiciliu de pe adresa din mun. Chișinău, str. M.  
Sadoveanu, 28, apartamentul nr. 72.

- evacuarea Tamarei Staruș împreună cu membrii familiei și bunurile sale din  
apartamentul nr. 72 din mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu, 28.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este proprietarul bunului imobil –  
apartamentul nr. 72, cu nr. cadastral xxxxx, situat în mun. Chișinău, str. M.  
Sadoveanu, 28, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 5-2685 din 03  
decembrie 1996 încheiat cu Tamara Staruș în calitate de vânzător, înregistrat în  
Registrul bunurilor imobile sub nr. 34199/2000 la 29 august 2000, însă până în  
prezent în apartamentul său locuiește pârâta împreună cu membrii familiei ei, care  
refuză să-l elibereze.

Reclamantul a menționat că de mai multe ori a încercat să soluționeze pe cale  
amiabilă conflictul cu pârâta, cerându-i ca împreună cu membrii familiei sale să  
elibereze apartamentul, însă aceasta a refuzat.

Astfel, Trișin Fiodor a invocat că prin acțiunile sale, pârâta îi încalcă dreptul de posesie, folosință și dispoziție asupra apartamentului nr. 72, cu nr. cadastral xxxxx, situat în mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu, 28.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 14 noiembrie 2016, s-a admis cererea de chemare în judecată.

S-a dispus apărarea dreptului de proprietate al lui Fiodor Trișin asupra apartamentului nr.72, din mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu, 28.

S-a dispus radierea Tamarei Staruș de la evidență, cu radierea vizei de domiciliu de pe adresa mun. Chișinău, str. Mihai Sadoveanu, 28, apartamentul nr. 72, care aparține cu drept de proprietate lui Trișin Fiodor.

S-a evacuat Tamara Staruș împreună cu membrii familiei și bunurile lor din apartamentul nr. 72, cu nr. cadastral xxxxx, situat în mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu, 28, fără acordarea altui spațiu locativ.

La 29 noiembrie 2016 Tamara Staruș a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 14 noiembrie 2016, iar ulterior apel suplimentar, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei încheieri de scoatere de pe rol a cererii de chemare în judecată, ca fiind depusă de o persoană care nu este în drept de a o semna și a o depune în instanța de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017 s-a admis apelul declarat de Tamara Staruș, s-a casat hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 14 noiembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care s-a scos de pe rol cererea de chemare în judecată, ca semnată și depusă de o persoană neîmputernicită. (f.d. 73-76)

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 octombrie 2017 s-a admis recursul declarat de Fiodor Trișin prin intermediul avocatului Pleșca Corneliu.

S-a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău. (f.d. 95-100)

La rejudecare, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 s-a admis apelul declarat de Tamara Staruș.

S-a casat hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 14 noiembrie 2016, în partea dispunerii radierii Tamarei Staruș de la evidență, cu radierea vizei de domiciliu de pe adresa mun. Chișinău, str. Mihai Sadoveanu 28, apartamentul nr. 72, și s-a emis în partea casată o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care:

S-a încetat procesul civil în partea ce ține de dispunerea radierii Tamarei Staruș de la evidență, cu radierea vizei de domiciliu de pe adresa mun. Chișinău, str. Mihai Sadoveanu 28, apartamentul nr. 72, pe motiv că pretenția dată nu urmează a fi judecată în procedură civilă.

În rest hotărârea primei instanțe s-a menținut.

În motivarea soluției, în baza prevederilor, art. 315 alin. (1), (2), art. 316 alin. (1), (2) și art. 321 alin. (2) din Codul civil, instanța de apel a conchis că cerințele lui Fiodor Trișin privind evacuarea fostei proprietare Tamara Staruș și a membrilor familiei ei, precum și a bunurilor lor din apartamentul care nu le mai aparține sunt întemeiate și prima instanță corect a admis acțiunea pe acest capăt de cerere.

Referitor la argumentele că cererea de chemare în judecată urma să fie scoasă de pe rol ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită, instanța de apel a menționat că, avocatul Corneliu Pleșca în calitate de reprezentant al lui Fiodor Trișin dispunea de împuternicirile corespunzătoare din partea ultimului de a semna și de a depune din numele acestuia cererea de chemare în judecată în baza mandatului și a procurii eliberate de Fiodor Trișin pe numele lui Veaceslav Colesnic.

Totodată, instanța de apel a menționat că hotărârea primei instanțe în partea dispunerii radierii Tamarei Staruș de la evidență, cu radierea vizei de domiciliu din apartamentul în litigiul, urmează a fi casată, cu încetarea procesului în această parte conform art. 265 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, având în vedere că potrivit pct. 93 din Regulamentul privind eliberarea actelor de identitate și evidența locuitorilor Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 125 din 18 februarie 2013, autoritățile competente pentru înregistrarea la domiciliu sau la reședință și radiere din evidență sunt: pentru cetățenii Republicii Moldova – subdiviziunile Agenției Servicii Publice; pentru străini – Biroul migrație și azil.

Astfel, pct. 118 alin. (3) al Regulamentului nominalizat, prevede expres că radierea din evidență a persoanelor se efectuează la cererea proprietarului sau a coproprietarilor locuinței proprietate privată, identificat(ți) prin actul de identitate și care prezintă documentul ce atestă dreptul de proprietate asupra acestei locuințe. În cazul înstrăinării sau moștenirii locuinței aflate în proprietate privată, persoanele înregistrate anterior trecerii dreptului de proprietar asupra acestui imobil se radiază din evidență la cererea proprietarului sau a unuia din coproprietari, dacă actul juridic respectiv nu prevede altfel.

Prin urmare, a menționat că actul normativ expus supra prevede autoritățile competente pentru înregistrarea la domiciliu sau la reședință și radiere din evidență, precum și procedura de radiere din evidență a persoanelor, pe care urmează să o respecte la caz Fiodor Trișin.

La 20 martie 2018, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 134) Tamara Staruș a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017 și a hotărârii Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 14 noiembrie 2016, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

În motivarea cererii de recurs a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural.

Recurenta a invocat că, contrar prevederilor art. 80 alin. (7), art. 267 lit. c) din Codul de procedură civilă, art. 60 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură și pct. 6 și 8 din Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28 februarie 2013 cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și al avocatului stagiar, instanța de apel a admis în proces avocatul Pleșca Corneliu, care nu a fost împuternicit în mod corespunzător pentru a reprezenta interesele reclamantului Fiodor Trișin, examinând fondul cauzei.

În acest sens, a indicat că după cum poate fi observat pe versoul mandatului seria MA nr. 10134412 din 20 august 2016, avocatul Pleșca Corneliu a fost împuternicit, în conformitate cu prevederile art. 81 din Codul de procedură civilă, de către Fiodor Trișin pentru a-i reprezenta interesele în instanțe de judecată.

Cu toate acestea însă, în procura din 22 octombrie 2015, eliberată de către Fiodor Trișin pe numele lui Veaceslav Colesnic, nu sunt prevăzute careva împuterniciri, conform prevederilor art. 81 din Codul de procedură civilă, prin care ultimul ar fi fost împuternicit de către intimat de a contracta un avocat în vederea reprezentării lui și înaintării acțiunii în instanța de judecată.

Astfel, pornind de la faptul că prin procura eliberată pe numele lui Veaceslav Colesnic intimatul nu a prevăzut și dreptul mandatarului, printr-o clauză separată, de a angaja un avocat, participarea avocatului Pleșca Corneliu în prezentul litigiu, este ilegală.

Totodată, Tamara Staruș menționează că în cadrul examinării cauzei în prima instanță nu a cerut examinarea în lipsă, dar a depus o cerere de încetare a procesului conform art. 268 Codul de procedură civilă, însă instanța a examinat cauza în lipsa sa.

Menționează că în prezent, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana examinează cererea sa înaintată împotriva lui Fiodor Trișin cu privire la recunoașterea tranzacției drept nulă, iar prezentul litigiu urma a fi examinat într-o singură procedură cu acțiunea menționată.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 a fost expediată participanților la proces la 29 ianuarie 2018 (f.d. 126), însă la materialele dosarului lipsește dovada legală de recepționare a acesteia de către Tamara Staruș.

Din considerentele menționate, recursul înaintat la 20 martie 2018 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Tamara Staruș nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Tamara Staruș.  
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari